

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové, ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem [redacted],

osoba zúčastněná na řízení:

[redacted]
bytem [redacted],

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2015, č.j. MHMP 1793287/2015, sp. zn. S-MHMP 1032525/2015/STR,

takto:

- I. Žaloba ze zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

- 1 Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně, pokud

rozlišení nemá význam pro samotný text odůvodnění) změnil rozhodnutí Úřadu městské části [redacted], Odboru výstavby (dále též „stavební úřad“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 27. 1. 2015, č.j.: MCP6 002028/2015, sp.zn.: SZ MCP6 043621/2014/OV/Se (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že vypustil podmínky č. 3, 6, 7, 8, 9 a 10 pro odstranění stavby a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o tom, že se osobě zúčastněné na řízení (dále též „stavebník“) povoluje odstranění stavby rodinného domu, který tvoří krajní sekci řadových rodinných domů [redacted] č.p. 2261, [redacted] (dále též „předmětná stavba“ nebo jen „stavba“) na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území x. Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá též zrušení rozhodnutí prvostupňového.

- 2 Žalobce v žalobě namítl, že napadené rozhodnutí vychází z podkladů, které navrhuji způsob odstranění stavby, jenž je technicky nesprávný, a v jehož důsledku hrozí žalobci škoda nejen na jeho majetku, ale i na zdraví. Žalovaný dle žalobce při svém rozhodování vůbec nezkoumal dopad rozhodnutí na vlastnická práva jednotlivých účastníků, především na možné zásahy do vlastnického práva žalobce, jehož řadový rodinný dům má s předmětnou stavbou společnou zeď.
- 3 Zásadní žalobcovy námitky se týkají odstranění společné zdi obou sousedících řadových domů. Podle žalobce je důležitou podmínkou, kterou měl žalovaný zkoumat, zda v průběhu odstraňování předmětné stavby nedojde u základu společné zdi obou domů k poškození domu žalobce, nikoliv zlehčovat tento problém tím, že dojde pravděpodobně „pouze“ ke vzniku vlasových trhlin, což je argumentace zcela nemístná, neboť i tyto trhliny by byly nevratným poškozením domu ve vlastnictví žalobce. S tímto související případné odlehčení základu domu je dalším reálně hrozícím problémem, kdy je zcela evidentní, že nejde jen o odlehčení základu, ale i změnu způsobu zatížení resp. poměru svislých a vodorovných sil a to nejen u základu, ale především i ve společné zdi domu, kdy vzhledem ke skutečnosti, že v současné době zde není platné územní rozhodnutí o umístění nové stavby, nastal by stav časově neurčitelného trvání této zásadní změny, což je z hlediska žalobce jakožto vlastníka sousedního domu zcela nepřijatelné. Při odstraňování předmětné stavby tak podle žalobce dojde k poškození společné zdi obou domů (na níž jsou upevněny rozvody inženýrských sítí), kdy předmětné domy jsou konstruovány tak, že na základu je stěnový panel s věncem, do nějž jsou pevně ukotveny stropní panely jednoho z domů, dále je nadezdávka vyrovnávající výškový rozdíl (přibližně 30 cm) domů, na této nadezdávce jsou opět do věnce ukotveny stropní panely druhého z domů, kdy toto je několikrát zopakováno. Při oddělování, resp. odřezávání stropních panelů domu určeného k odstranění je velmi pravděpodobně resp. zcela jisté „rozvolnění“ věnce, do něhož jsou ukotveny; tento věnec je součástí konstrukce zdi, která tak bude v těchto místech poškozena, kdy takové poškození je nebezpečné a nevratné a jakákoliv sanační opatření to nezmění.
- 4 Při odstraňování předmětné stavby dojde podle žalobce k poškození dalších konstrukcí domu žalobce, kdy napadené rozhodnutí neuvádí žádné povinnosti k ochraně dalších částí domu žalobce, například oplechování stříšky nad vjezdem do garáže, u něž po odstranění

konstrukcí předmětného domu bude zcela jasně nutná jeho úprava, či dále například k ochraně oken domu žalobce nebo k ochraně fasády v místě styku obou domů.

- 5 Žalobce nesouhlasil ani s odstraněním té části zdi, která vzhledem k předsunutí řadového rodinného domu stavebníka sice již netvoří společnou zeď, ale vyrovnává terénní rozdíly mezi dotčenými sousedícími pozemky. Uvedl, že odstraněním této zdi dojde k poškození vjezdu do garáže domu žalobce, jelikož se jedná o opěrnou zeď pro vjezd, čímž dojde k vysypání podkladu vjezdu do garáže a tím ke znemožnění jeho užívání a užívání garáže k jejímu účelu, přičemž ve vjezdu do garáže jsou navíc umístěny šachty kanalizace.
- 6 Žalobce v této souvislosti poukázal na žalovaným neřešenou skutečnost, že dům žalobce je zkolaudován jakožto nekrajní řadový dům v technickém stavu spolupůsobení k němu přiléhajících domů na obou stranách, kdy odstraněním předmětné stavby by se tento stav zásadně změnil.
- 7 Namítl také, že odstranění společné zdi je technicky nemožné bez vstupu na pozemek žalobce, protože vnější líc této zdi tvoří hranici pozemků; žalobce namítl, že tato skutečnost nebyla v napadeném rozhodnutí jakkoliv řešena, a žalobce nikdy neudělil souhlas s případným vstupem na svůj pozemek.
- 8 Dále žalobce žalovanému vytkl, že zcela bagatelizoval otázku přítomnosti azbestu v předmětné stavbě, kdy pouhým vnějším ohledáním stavby jsou patrné azbestové komíny, a v takovém případě by bylo na místě naříditi tomu odpovídající postup včetně dokladování činností s azbestem a jeho likvidace.
- 9 Žalobce také brojil proti hluku, který nepochybně při odstranění stavby nastane. Uvedl, že pokud mají být mechanicky oddělovány konstrukce zabudované do společné zdi obou domů, a to zejména stropy, resp. stropní panely pevně ukotvené do věnce ve zdi, je zcela vyloučeno, aby při této činnosti nebyly překročeny povolené limity hluku – a to i ve vnitřních prostorech domu žalobce.
- 10 Dále žalobce upozornil na skutečnost, že z napadeného rozhodnutí není nikterak jasný rozsah možnosti ovlivnění okolí, zejména plynulosti a bezpečnosti dopravy v bezprostředním okolí, neboť napadené rozhodnutí pouze uvádí, že staveniště může být pouze na pozemku stavebním a současně zmiňuje možnost záborů přilehlých komunikací. Předmětná stavba je však situována na křižovatce ulic, kdy její plot lemuje přístupová cesta na cestu za domy, která není konstruována na těžkou dopravu, a to jak konstrukčně, tak i rozměrově, a její použití pro stavbu je tedy vyloučené. Vzhledem k místním poměrům je dále splnění podmínky neznečišťování veřejných komunikací při staveništi pouze na pozemku stavebníka prakticky nemožné.
- 11 Dle mínění žalobce rozhodnutí o jeho odvolání vedlo dokonce ke zhoršení jeho ochrany jakožto vlastníka sousedícího řadového domu a ke zvýšení možnosti vzniku případných škod nejen na jeho majetku, ale i k ulehčení zamýšleného odstranění předmětné stavby.

- 12 Žalobce proto shrnul, že žalovaný rozhodl bez dostatečného zjištění stavu věci; z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá především neznalost skutečného stavu na místě předpokládaného odstranění stavby, jakož i její stavební propojenosti se sousedním řadovým domem, a z toho plynoucího bezprostředního nebezpečí vzniku škody na majetku žalobce. V této souvislosti žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí počítá pouze s kontrolními prohlídkami v závěru prací na odstranění stavby, což je naprosto nedostatečné.
- 13 Žalobce namítal též to, že v odvolání proti napadenému rozhodnutí poukázal na mnoho vad v řízení vedeném stavebním úřadem, vady a nedostatky projektové dokumentace (i doplněné). Žalovaný se s konkrétními námitkami buď vůbec nevypořádal, anebo jen konstatoval finální závěr bez toho, že by v odůvodnění popsal, na základě jakých skutečností, právních předpisů a jakých svých úvah k danému závěru došel. Podobně chybí i úvaha o faktické proveditelnosti povoleného odstranění předmětné stavby.
- 14 Závěrem žalobce namítl, že mu jakožto účastníkovi předmětného řízení nebyla dána faktická možnost před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kdy toto právo je promítnutím ústavně zakotveného práva podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Dle mínění žalobce tak bylo z výše uvedeného důvodu - procesního pochybení správních orgánů, vážně zasaženo do jeho práv, a došlo tak k faktické nerovnosti účastníků předmětného řízení.
- 15 Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uváděl věcně tytéž závěry jako v napadeném rozhodnutí.
- 16 Osoba zúčastněná na řízení se k podané žalobě nevyjádřila.
- 17 Z předloženého správního spisu Městský soud v Praze zjistil tyto podstatné skutečnosti.
- 18 Dne 16. 9. 2013 ohlásil stavebník odboru výstavby Úřadu městské části [REDAKCE], jako příslušnému stavebnímu úřadu, záměr odstranit předmětnou stavbu.
- 19 Dne 16.12.2013 rozhodl stavební úřad o povolení k odstranění stavby, avšak žalovaný rozhodnutím ze dne 22.5.2014 rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.
- 20 Dne 26. 9. 2014 bylo žalobci doručeno Oznámení o pokračování řízení ve věci žádosti o vydání povolení odstranění stavby ze dne 19. 9. 2014 s poučením, že účastníci řízení mohou uplatnit své námitky do 10 dnů od doručení tohoto oznámení, jinak že se k později uplatněným námitkám, návrhům a důkazům nebude přihlížet a dále poučením, že účastníci řízení mohou nahlížet do doplněných podkladů rozhodnutí.

- 21 Podáním ze dne 6. 10. 2014 žalobce požádal o předání všech podkladů a poskytnutí řádné lhůty k seznámení se s nimi. Stavební úřad následně v Oznámení o pokračování řízení II ze dne 20. 10. 2014 prodloužil lhůtu k uplatnění námitek o dalších 10 dnů, a to se stejným poučením jako v Oznámení ze dne 19. 9. 2014. Oznámení o pokračování řízení II bylo žalobci doručeno dne 24. 10. 2014.
- 22 Dne 27. 1. 2015 vydal odbor výstavby Úřadu městské části [REDAKCE] prvostupňové rozhodnutí č.j. MCP6 002028/2015, sp. zn. SZ MCP6 043621/2014/OV/Se, kterým ve výroku I. povolil odstranění předmětné stavby a ve výroku II. stanovil celkem 21 podmínek pro odstranění stavby.
- 23 K odvolání žalobce vydal žalovaný dne 29. 10. 2015 napadené rozhodnutí č.j. MHMP 1793287/2015, sp. zn. S-MHMP 1032525/2015/STR, kterým rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MCP6 002028/2015, sp. zn. SZ MCP6 043621/2014/OV/Se ze dne 27.1.2015 změnil tak, že podmínky č. 3, 6, 7, 8, 9 a 10 pro odstranění stavby se vypouští, přičemž ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje. Poté se vypořádal s námitkami žalobce.
- 24 K námitce žalobce, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, žalovaný uvedl, že původní prvostupňové rozhodnutí ze dne 16.12.2013 žalovaný zrušil mimo jiné proto, že účastníkům řízení nebylo v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Toto procesní pochybení však bylo v následujícím řízení zhojeno. Stavební úřad doručil žalobci vyrozumění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu dne 26.9.2014, současně jej poučil o právu uplatnit své námitky ve lhůtě deseti dnů a o právu nahlížet do doplněných podkladů. Žalobce reagoval námitkou, že je krácen na svých právech, neboť je mu pouze umožněno nahlížení do spisu, on však požaduje předat veškeré podklady v tištěné formě. Stavební úřad následně prodloužil lhůtu k uplatnění námitek a žalobci sdělil, že není oprávněn předat mu písemnosti ze spisu v tištěné podobě ani elektronické formě, žalobce poté stavebnímu úřadu oznámil, že pouhým nahlédnutím do spisu nelze podklady přezkoumat. Žalovaný k popsanému skutkovému stavu v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce měl možnost pořídit kopii spisu nebo jeho části, tato možnost je spojena pouze s nahlížením do spisu dle ust. § 38 správního řádu, žalobce však této možnosti nevyužil.
- 25 K námitce výskytu azbestu v komínech předmětné stavby žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že v předložené dokumentaci je naopak uvedeno, že ve stavbě se azbest nevyskytuje, což bylo doloženo i též stavebně technickým průzkumem. I kdyby se ve stavbě vyskytoval azbest, z hlediska stavebního zákona to má pouze důsledek nutnosti vydání povolení dle ust. § 128 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů – dále jen „stavební zákon“. V napadeném rozhodnutí je podmínkou č. 14 stanovena povinnost provést odstranění stavby stavebním podnikatelem, tím je zaručeno provádění stavby v souladu se všemi závaznými právními předpisy, tedy i v souladu s pravidly bezpečnosti práce, která s výskytem azbestu souvisí.
- 26 S námitkou žalobce, v níž za účelem řádného užívání svého rodinného domu požaduje provádět demoliční práce pouze v době od 8.00 do 16.00 hod. a pouze v pracovních dnech,

se žalovaný vypořádal odkazem na doloženou dokumentaci, která obsahuje mimo jiné akustické posouzení zpracované společností [REDAKCE] v červenci 2014, kde jsou popsána akustická opatření (str. 7 akustického posouzení – navrženo např. uvolňování dílců a bloků stěn sbíjecím kladivem, rozbrušovačkami a pilami zevnitř stavby, snášení stěnových bloků jeřábem a jejich odvážení /nerozbíjení na místě, aby bylo minimalizováno vyzařování hluku do okolí. Žalovaný odkázal také na kladné závazné stanovisko dotčeného orgánu Hygienické stanice hl. m. Prahy sp. zn. S-HSHMP 35305/2014/8132, č.j. HSHMP 35305/2014 ze dne 7.8.2014, které bylo vydáno bez podmínek, a uvedl, že provádění odstranění stavby stavebním podnikatelem by mělo být zárukou provádění odstranění stavby v souladu se závaznými právními předpisy. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že stavební úřad v podmínkách pro povolení odstranění stavby není oprávněn stanovovat podmínky, v jakých konkrétních časových intervalech může být stavba odstraňována. Příslušným správním orgánem na úseku ochrany zdraví (a tedy i ochrany před hlukem) je Hygienická stanice hl. m. Prahy. Právní předpis stanoví maximální limity hluku, které nelze v určité době překročit, nikoli dobu, ve které nemohou být stavební práce vůbec prováděny. Hygienické limity hluku jsou stanoveny nařízením vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací č. 272/2011 Sb. Hygienické limity hluku ve vnitřních chráněných prostorech stavby jsou stanoveny v ust. § 11 nařízení, limity ve venkovním prostoru pak v ust. § 12 nařízení.

- 27 K námitce žalobce, že v rozhodnutí jsou stanoveny podmínky, které jsou technicky nesplnitelné nebo nedostačující (např. Podmínka č. 3 – „zjištění stavu společné stěny“ je dle žalobce nesplnitelná vzhledem k tomu, že je při bourání ohrožena statika celého žalobcova domu), žalovaný uvedl, že podmínka č. 3 je skutečně nejasná, nekonkrétní a zřejmě měla „nahradit“ vytýkanou podmínku pasportizace. Stavební úřad však není oprávněn nařizovat provedení pasportizace (tj. zjištění stavu před zahájením prací) sousedního domu - to může pouze doporučit. Z tohoto důvodu byla tato podmínka z výroku rozhodnutí vypuštěna s tím, že před zahájením prací je stavebníkovi (po dohodě s žalobcem jako vlastníkem sousedního domu) doporučeno provést pasport tohoto domu.
- 28 S námitkou žalobce k podmínce č. 6, která nařizuje „postupné ruční odbourávání konstrukcí, se zvláštním ohledem na sousední rodinný dům“ kdy dle žalobce není jasné, zda je znemožněno používání jakýchkoli mechanismů na bourací práce, se žalovaný vypořádal tak, že s ohledem na stanovení podmínky č. 2 dle které bude stavba odstraněna podle dokumentace bouracích prací, je tato podmínka zcela nadbytečná, neboť odstraňování stavby je v doložené dokumentaci dostatečně řešeno (viz např. část D/Dokumentace – technická zpráva, kde náležitě popsán postup a způsob bouracích prací – např. – při bourání je možné použít lehkou mechanizaci, snesení panelů bude provedeno pomocí jeřábu apod.).
- 29 K námitce žalobce, že podmínka č. 7 o povinnosti dodržovat postupy omezující prašnost a čistotu, kdy dle žalobce chybí upozornění, že při kropení nesmí dojít k podmáčení stávajícího základového pasu, žalovaný uvedl, že podmínku zřejmě stanovil stavební úřad na základě požadavku Odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části [REDAKCE], avšak tento požadavek je již zapracován v předložené dokumentaci bouracích prací. V ní je uvedeno, že suť bude kropena, okolí bude při bouracích pracích průběžně

kropeno, při použití shozů bude shoz zakrytován. Podmínka č. 7 je proto s ohledem na stanovení podmínky 2 nadbytečná, a proto byla vypuštěna.

- 30 K námitce žalobce, dle níž podmínka č. 8 o ochraně proti hluku, prašnosti a o zajištění stability a bezpečného užívání sousedních staveb, je nedostatečná, neboť v ní ani jinde není uvedeno, že zajištění stability se netýká pouze konstrukcí domu, ale i prostoru vjezdu do garáže umístěné v přízemí objektu, žalovaný konstatoval, že podmínka č. 8 je nejasná, nekonkrétní a tedy zcela nadbytečná. V ní uvedené požadavky buď vyplývají z předložené dokumentace (ochrana před hlukem a prachem) anebo přímo z obecných právních předpisů, např. občanského zákoníku. Proto žalovaný uvedenou podmínku vypustil.
- 31 Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil též k námitce žalobce, že vjezd do garáže je podepřen stěnou odstraňované stavby. Podle žalovaného se toto tvrzení nezakládá na pravdě, vjezd do garáže není podepřen stěnou bouraného domu, což ověřil náhledem do aplikace street view. Dále žalovaný uvedl, že stavebník v průběhu odvolacího řízení upřesnil dokumentaci bouracích prací, ze které vyplývá, že stávající zeď bude odbourána pouze do úrovně terénu sousedního pozemku (parc. č. [REDACTED]). Tímto je zachována stabilita sousedního pozemku, neboť zbytek zdi pod úrovní terénu zůstane zachován. Příjezdová cesta na žalobcově pozemku bude tudíž i nadále plně podpírána a nebude bouracími pracemi jakkoliv ovlivněna (nehrozí sesuv apod.).
- 32 K námitce, podle níž v podmínce č. 10 o oddělení bouraného dílce není zmiňováno použití mechanismu pro bourání, žalovaný uvedl, že část textu této podmínky je převzata z doložené dokumentace a je vzhledem k obsahu podmínky č. 2 celá podmínka č. 10 zcela zbytečná. Požadavek na oplocení nemá žádnou oporu ve spise, stavební úřad stanovení tohoto požadavku v prvostupňovém rozhodnutí neodůvodnil. Kromě toho stavba oplocení vyžaduje minimálně územní souhlas, podmínkou pro odstranění stavby tento územní souhlas nelze nahradit. Požadavek poslední věty je nezákonný, nelze požadovat provádění prací pouze v denní době (bez přesnější časové specifikace, resp. co je denní doba).
- 33 K námitce žalobce, podle níž podmínka č. 11, jenž obsahuje požadavek na pouhé dvě kontrolní prohlídky stavby, je nedostačující, žalovaný uvedl, že pokud bude zapotřebí, může stavební úřad provést více kontrolních prohlídek, neboť ust. § 133 a 134 stavebního zákona umožňuje provést kontrolní prohlídku vždy, když zjistí, že je to potřebné.
- 34 Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas (ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
- 35 Soud následně napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. soud vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud neshledal žalobu důvodnou.

- 36 Nejprve se městský soud zabýval námitkou, podle níž se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, případně neuvedl, na základě jakých skutečností, právních předpisů a jakých svých úvah dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolacích námitek. Taková vada by totiž mohla založit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
- 37 Městský soud však neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů, které vycházejí ze správního spisu a informací v něm uvedených. Je z něj zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, a dostatečně jsou odůvodněny i postoje, které žalovaný zaujal k odvolacím námitkám žalobce. K tomu městský soud podotýká, že úkolem správního orgánu není vyvrátit každý jednotlivý argument, který byl odvolatelem vymezen na podporu jeho odvolacích námitek, pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí reaguje na obsah a smysl odvolacích námitek a argumentuje tak, že z hlediska pravidel logického usuzování námitky účastníka vyvrátí. Podle názoru městského soudu napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.
- 38 Následně městský soud posoudil důvodnost námitek směřujících do věci samé.
- 39 Podle ust. § 128 odst. 1 stavebního zákona „*Vlastník stavby je povinen ohlásit stavebnímu úřadu záměr odstranit stavbu, s výjimkou staveb uvedených v § 103, nejde-li o stavbu podle § 103 odst. 1 písm. e) bodů 4 až 8 nebo stavbu, v níž je obsažen azbest. Ohlášení obsahuje základní údaje o stavbě, předpokládaný termín započetí a ukončení prací, způsob odstranění stavby, identifikaci sousedních pozemků nezbytných k provedení bouracích prací, statistické ukazatele u budov obsahujících byty. Jde-li o stavby, které vyžadují stavební povolení nebo ohlášení podle § 104 odst. 1 písm. a) až e), připojí k ohlášení dokumentaci bouracích prací, závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů ke způsobu odstranění vyžadovaná zvláštními právními předpisy, vyjádření dotčených vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury; doklad prokazující vlastnické právo ke stavbě připojí, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem. Dokumentace bouracích prací, která obsahuje situaci odstraňované stavby, její stručný popis, organizaci bouracích prací, informaci o dodržení požadavků dotčených orgánů, se předkládá ve dvojím vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojmo. Ohlášení záměru odstranit stavbu se podává u stavebního úřadu, který stavbu povolil; zanikl-li, podává se u stavebního úřadu, který by byl příslušný k povolení.*“
- 40 Podstatnou žalobní námitkou, která se prolíná většinou žalobních bodů, kde je již konkretizována, je nesouhlas se stavebními postupy, které mají být podle napadeného rozhodnutí dodrženy při odstranění stavby, jak je žalovaný schválil nebo stanovil v podmínkách, tedy jak je povolil. Podle názoru žalobce jsou tyto postupy neúplné nebo technicky nesprávné či neproveditelné, a při jejich dodržení bez dalšího doplnění hrozí žalobci škoda na majetku. Jelikož povolení odstranění předmětné stavby umožňuje poškození vlastnictví žalobce namísto poskytnutí ochrany žalobci, dochází k zásahu do

žalobcova práva na ochranu vlastnického práva podle č. 11 Listiny základních lidských práv a svobod.

- 41 Nejprve městský soud poznamenává, že s vlastnickým právem ke stavbě souvisí také právo s ní nakládat, tedy i právo stavbu odstranit. Pokud toto právo není v rozporu s veřejným zájmem nebo se zájmem účastníků řízení, nelze mu bránit. Stavební úřady mohou do práva odstranit stavbu zasahovat jen způsobem, který definuje stavební zákon (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 7 As 10/2009 – 86).
- 42 Stavební zákon přitom za účelem ochrany veřejného zájmu a dotčených práv jiných osob upravil režim postupu stavebního úřadu, který odpovídá prioritě soukromého vlastnického práva před ingerencemi státu, které nejsou ve velké řadě případů potřebné. Až na výjimky, dané zejména důležitým veřejným zájmem, vychází stavební zákon v otázce povolení odstranění stavby z principu, že stavební úřad nemůže nikoho nutit, aby zachoval svoji stavbu, nemá-li na tom zájem a chce-li ji zbourat, ať již z jakýchkoli důvodů.
- 43 Dále městský soud považuje za potřebné zdůraznit, že proces povolení odstranění stavby ve smyslu ust. § 128 odst. 1 stavebního zákona není zákonem pojat tak detailně, aby se zahrnoval vyčerpávající řešení konkrétních technologických či stavebních postupů při odstranění stavby či aby požadoval zcela přesnou specifikaci dopadu procesu odstranění stavby na nejbližší okolí. Smyslem povolovacího procesu je identifikovat, popsat a vyhodnotit možné zásahy do veřejného zájmu nebo do práv dotčených osob a na ně reagovat stanovením případných podmínek k jejich vyloučení či zmírnění. Zda těmito podmínkám bude stavebník schopen dostat nebo jakým konkrétním způsobem se s nimi vypořádá, není při posuzování zákonnosti rozhodnutí o povolení odstranění stavby rozhodné. Jestliže byly identifikovány možné negativní dopady na sousední nemovitosti, stanovením podmínek došlo k jejich hodnocení a přijetí opatření k jejich odstranění či zmírnění. Cíl správního řízení tak byl naplněn.
- 44 Právě z tohoto úhlu pohledu soud hodnotí žalobcem namítané vady prvostupňového i napadeného rozhodnutí, které se týkají nedostatků podmínek stanovených žalovaným a nedostatků projektové dokumentace k odstranění stavby, a v nichž žalobce shledává rizika poškození společné zdi, poškození dalších konstrukcí žalobcova domu, poškození vjezdu do garáže, překročení limitu hluku či dalších vlivů na okolí stavby. Podle názoru soudu žalovaný postupoval správně, stanovil-li pro odstranění stavby podmínky, kterými bude zajištěno dodržení konkrétních technických norem, které zohledňují i požadavky dotčených orgánů a zabývají se dopady odstranění stavby na práva účastníků řízení, jmenovitě na žalobce, a ukládají stavebníkovi počínat si tak, aby k poškození společné zdi a ani k jiným negativním dopadům do právní sféry žalobce nedošlo. Žalovaný podle názoru soudu není povinen konkretizovat věcný obsah těchto podmínek, požadavek žalobce na vyšší konkretizaci podmínek soud považuje za nadbytečný, neboť je na stavebníkovi, jaký konkrétní vhodný postup pro dodržení podmínek zvolí. Ze stejného důvodu soud považuje za nerelevantní též polemiku žalobce s proveditelností podmínek nebo s jejich skutečným efektem.

- 45 Městský soud v Praze po prostudování spisového materiálu předloženého žalovaným dospěl k závěru, že žalovaný při svém rozhodování vycházel ze stavebníkem předložené dokumentace bouracích prací, která je v souladu s ust. § 128 odst. 1 stavebního zákona, a obsahuje všechny potřebné náležitosti podle vyhlášky č. 499/2006 o dokumentaci staveb, respektive její přílohy č. 15. Soud přitom opakuje, že žalovanému nepřísluší posuzovat, zda je konkrétně zvolený způsob odstranění stavby technicky správný či nikoliv, to je odpovědností osoby odpovědné podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jenž zpracovává příslušnou dokumentaci podle stavebního zákona. Žalovaný je oprávněn a povinen zkoumat v řízení ohledně konkrétních stavebních postupů pouze to, zda přiložená dokumentace obsahuje všechny náležitosti obsažené ve vyhlášce č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, respektive její přílohy č. 15, a zda je s touto vyhláškou v souladu.
- 46 Těmito náležitostmi jsou dle přílohy č. 15 zejména: A Průvodní zpráva, B Souhrnná technická zpráva, C Situační výkresy, D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení včetně Dokladové části obsahující doklady o splnění požadavků podle jiných právních předpisů vydané příslušnými správními orgány nebo příslušnými osobami, tj. 1. Závazná stanoviska, stanoviska, rozhodnutí, vyjádření dotčených orgánů a 2. Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury.
- 47 Jak přitom vyplývá přímo z dokumentace bouracích prací, která je součástí správního spisu, nazvaná „Odstranění řadového rodinného domu, ulice [redacted] na parcele č. p. [redacted] k. ú. x – dokumentace bouracích prací, revize dokumentace 06/2014“ ze dne 9. 6. 2014 (dále jen „projektová dokumentace“), tato projektová dokumentace obsahuje všechny výše uvedené náležitosti, přičemž žalobce nepochybně její nesoulad s právními předpisy, nýbrž pouze polemizuje s postupy a způsoby odstranění stavby v ní obsaženými a zpochybňuje jejich proveditelnost, vhodnost a účelnost. To jsou ovšem otázky, které žalovanému nepřísluší posuzovat. Jeho povinností je toliko posoudit soulad projektové dokumentace s požadavky obsaženými ve vyhlášce č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb a v její příloze č. 15 a zajistit, aby dokumentace k odstranění stavby obsahovala právě tolik náležitostí, aby žalovaný mohl posoudit, zda odstraněním stavby nemůže být ohrožen veřejný zájem, nebo práva třetích osob.
- 48 Žalovaný podle názoru soudu této své povinnosti dostál, když v podmínce č. 2 zavázal stavebníka k tomu, že „stavba bude odstraněna podle doplněné dokumentace bouracích prací z roku 2014 (o stanoviska dotčených orgánů), autorizované [redacted] (autorizovaným inženýrem ČKAIT 0011714, ověřené v řízení o odstranění stavby, která bude předána vlastníkově stavby po právní moci rozhodnutí“.
- 49 K žalobním námitkám městský soud dále poukazuje na koncentrační zásadu vyjádřenou v ust. § 36 odst. 1 správního řádu, z níž vyplývá, že žalovaný nemůže z důvodu zachování zásady procesní rovnosti účastníků řízení (ust. § 7 odst. 1 správního řádu) přihlížet k námitkám vzneseným po koncentrační lhůtě (srovnej např.: rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18.11.2003, č.j. 52 Ca 1/2003-77). V projednávané věci žalobce

uplatnil některé námitky až po uplynutí koncentrační lhůty, jejíž běh souvisí s doručením Oznámení o pokračování řízení II dne 24. 10. 2014, a která tedy uplynula dne 3.11.2014. Konkrétně se jedná o námitku nezohlednění přítomnosti azbestu v předmětné stavbě, nezohlednění, že reálně hrozí odlehčení základů žalobcovy nemovitosti a následné rozvolnění věnců společné zdi v úrovni stropu, že dojde k poškození opěrné zdi pro vjezd do žalobcovy garáže a k poškození dalších konstrukcí žalobcovy nemovitosti, a o námitku, že žalobcův dům je zkolaudován jakožto nekrajní řadový dům, kdy odstraněním stavby by se technický stav žalobcovy nemovitosti zásadně změnil. Městský soud v Praze konstatuje, že s ohledem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu nebylo povinností žalovaného na námitky uplatněné až v průběhu odvolacího řízení věcně reagovat, stačilo by sdělit důvody, pro které k nim nelze přihlédnout (zde opožděnost podání). Vzhledem k tomu, že žalovaný i přes uvedenou skutečnost žalobcovy námitky věcně vypořádal, vyjádří se k jejich důvodnosti alespoň stručně též městský soud.

- 50 K otázce přítomnosti azbestu v předmětné stavbě soud konstatuje, že žalobce předpokládá přítomnost azbestu, neuvedl však, z čeho konkrétně tak soudí. Tvrzení žalobce, že tato skutečnost je zřejmá „pouhým vnějším ohledáním“ nemůže obstát, neboť žalobce své tvrzení ničím relevantním nedoložil, např. svým vlastním stavebně technickým průzkumem, historickou stavební dokumentací atp. Naproti tomu v napadeném rozhodnutí je s odkazem na doloženou dokumentaci uvedeno, že *„v objektu se azbest nevyskytuje“* (viz str. 6 napadeného rozhodnutí). Soud ověřil, že tento závěr má oporu ve správním spise, konkrétně v projektové dokumentaci, v níž je v části B/ Souhrnná technická zpráva, v oddílu B. 2 celkový popis stavby, pod písmenem c) uvedeno, že *„stavební průzkum nepotvrdil přítomnost azbestu ve stávajícím objektu“*. Soud proto nemohl přisvědčit žalobní námitce, že žalovaný zcela bagatelizoval otázku přítomnosti azbestu v předmětném domě, když přítomnost azbestu nebyla v řízení nijak prokázána.
- 51 K otázce možného poškození společné zdi městský soud uvádí, že projektová dokumentace k odstranění stavby obsahuje též Statické posouzení: odstranění rodinného domu [redacted] ze dne 24. 6. 2014, které zpracoval [redacted], autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb (dále jen „Statické posouzení“). V něm je uvedeno, že *„Odlehčením způsobeným demolicí jednoho domu nedojde k žádným pohybům v základové spáře, které by negativně ovlivnily zachovávaný objekt“* (viz str. 2 Statického posouzení). Z předmětného dokumentu tak jednoznačně vyplývá, že odstraněním stavby nemůže při zachování bouracích zásad a postupů podle předložené dokumentace u základů společné zdi domu dojít k poškození, proto názor žalobce, že žalovaný měl otázku blíže posuzovat, je ve světle výše uvedeného námitkou nedůvodnou. Žalobcem namítaný vznik vlasových trhlin není v napadeném ani v prvostupňovém rozhodnutí rozhodnutí předpokládán, jak žalobce předestírá v žalobě; v tomto směru je žalobní námitka zavádějící. V přezkoumávaných rozhodnutích není otázka vlasových trhlin vůbec zmíněna, a soud ze správního spisu ověřil, že nebyla vznesena před koncentrací stavebního řízení a ani nebyla předmětem odvolacích námitek. Podle názoru soudu je podstatné, že napadené rozhodnutí prikazuje stavebníkovi postupovat tak, aby odstranění stavby nemělo na společnou zeď žádný dopad, a pokud by přece jen k poškození společné zdi došlo, je stavebník odpovědný za vzniklou škodu podle obecných právních předpisů. Námitce tedy nelze vyhovět.

- 52 Stejně je tomu v případě námitky, podle níž odstraněním stavby může dojít ke změně způsobu zatížení svislých a vodorovných sil, a to nejen u základu, ale též ve společné zdi. Uvedenou námitku lze podle názoru soudu podřadit pod všeobecnější námitku, že žalobcův dům je zkolaudován jakožto nekrajní řadový dům, a odstraněním stavby by se technický stav žalobcovy nemovitosti zásadně změnil. Městský soud v Praze se proto vyjádří k oběma námitkám společně. Předně městský soud předpokládá, že žalobcova nemovitost jakožto stavba realizovaná dle obsahu spisového materiálu v druhé polovině 20 století musela být navržena a postavena tak, aby její stabilita byla nezávislá na okolních objektech. Tvrdí-li žalobce opak, pak své tvrzení ničím nedokládá. Dále městský soud konstatuje, že v již zmíněném Statickém posouzení je k technickému stavu žalobcova domu po odstranění stavby uvedeno, že „*odstranění sousedního domu se na únosnosti stávající stěny základu negativně neprojeví*“ (viz str. 5 Statického posouzení). Tento závěr učinil autorizovaný inženýr poté, co provedl popis stávajícího stavu předmětné nemovitosti, navrhl postup odstranění stavby, prověřil tuhost objektů a základů, a provedl relevantní výpočet, jenž je obsažen v projektové dokumentaci. Ze Statického posouzení přitom vyplývá, že autorizovaný inženýr posuzoval důsledky odstranění stavby na společnou zeď bez ohledu na to, zda půjde o skutkový stav dočasný či trvalý. Nemůže tedy obstát ani žalobcův argument, že záměr stavebníka po odstranění stavby zahájit stavbu novou, a to na totožném půdorysu, je ohrožen skutečností, že v průběhu stavebního řízení o povolení nové stavby bylo zrušeno rozhodnutí o umístění stavby, vydané stavebním úřadem 4. 9. 2013. I kdyby totiž nová stavba nebyla realizována, zůstane nosnost stávající společné zdi zachována. Soud tedy uzavírá, žalobcovu námitku považuje za vyvrácenou obsahem správního spisu, a pokládá ji tedy za nedůvodnou.
- 53 Namítá-li žalobce možné rozvolnění věnce a tím poškození společné zdi, musí městský soud opět odkázat na Statické posouzení, kde je zdůrazněna nezbytnost provádět odstranění stavby s ohledem na skutečnost, že se „*jedná o koncový řadový dům s jednou společnou příčnou stěnou, s maximální opatrností*“ (viz str. 1 Statického posouzení). V Statickém posouzení je dále konkretizován postup odstranění stavby, tak, že části všech nosných prvků, které zasahují do společné zdi se sousedním domem, musí být opatrně odříznuty a v této zdi ponechány, neboť se jedná o stropní panely a stěnové škvárobetonové bloky, a je uvedeno, že stropní panely budou nejprve podepřeny a až poté odříznuty na hraně ponechávané zdi, s tím, že potom je možné jejich snesení jeřábem nebo ruční rozbíjení. Stěnové bloky budou postupně uvolňovány a buď odshora opatrně ručně ubourávány, nebo snášeny jeřábem. Z výše popsaného vyplývá, že projektová dokumentace obsahuje přesný postup odstranění stavby, jenž má za úkol zajistit, že k poškození společné zdi žalobce a stavebníka nedojde. Žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.
- 54 Rovněž další žalobcovu námitku, podle níž odstraněním stavby dojde k poškození vjezdu do žalobcovy garáže, jelikož bude odstraněna i opěrná zeď pro vjezd, soud nepovažuje za důvodnou. Z projektové dokumentace založené ve správním spisu lze dovodit, že předmětná zeď bude odbourána do úrovně terénu sousedního pozemku (č. parc. [redacted]). Tak bude podle této dokumentace zachována stabilita sousedního pozemku, neboť zbytek zdi pod úrovní terénu zůstane zachován. Stávající příjezdová cesta na sousedním pozemku

bude tedy i nadále plně podpírána a nebude bouracími pracemi jakkoliv ovlivněna, a tudíž nehrozí sesuv. Konkrétně uvedené závěry vyplývají z dokumentu „*Upřesnění dokumentace – Odstranění řadového rodinného domu, ulice [redacted]*“ vypracované autorizovaným inspektorem [redacted] č. 2/2014, kdy součástí dokumentace je též celkový situační výkres stavby obahující zákres předmětné zdi.

- 55 K obecné námitce žalobce, že při odstraňování stavby dojde nepochybně k poškození dalších konstrukcí domu žalobce (např. oplechování stříšky nad vjezdem, oken, fasády), soud opakovaně a ve stejné míře obecnosti uvádí, že žalovaný zajistil, aby odstraněním stavby nedošlo ke škodě na majetku třetích osob ani k jiným negativním dopadům tím, že stanovil podmínky pro odstranění stavby, v nichž požaduje dodržení příslušných technických norem, zohledňuje požadavky dotčených orgánů a zabývá se možnými důsledky procesu odstranění stavby mimo jiné na sousední nemovitost. Soud doplňuje, že pro případ, že by při odstranění stavby přece jen ke škodě došlo, může se žalobce domáhat náhrady škody podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Ostatně to žalovaný naznačil přímo v napadeném rozhodnutí, kde uvedl, že „*Skutečnost, že při provádění bouracích prací nesmí dojít ke škodám na cizím majetku (v daném případě např. podmáčením) vyplývá přímo z obecných právních norem, není tedy třeba ji zvlášť ukládat jako podmínku rozhodnutí*“ (viz str. 7 napadeného rozhodnutí). Námitka tedy není důvodná.
- 56 Žalobce dále v žalobě namítl, že při provádění odstranění stavby budou překročeny povolené limity hluku. Podle názoru městského soudu se s touto námitkou žalovaný náležitě vypořádal, když argumentoval projektovou dokumentací, která obsahuje Akustické posouzení s konkrétním popisem akustických opatření, z nichž vyplývá, že při respektování těchto zásad budou limitní hodnoty akustického tlaku ve venkovním prostoru dodrženy. Městský soud v Praze navíc ověřil ve spisové dokumentaci předložené žalovaným, že obsahuje závazné stanovisko Hygienické stanice hlavního města Prahy, ze dne 7. 8. 2014 k projektové dokumentaci pro odstranění stavby – RD [redacted], kde hygienická stanice vyslovila souhlas s akustickými opatřeními pro odstranění stavby, přičemž v odůvodnění tohoto stanoviska je uvedeno, že: „*při dodržení akustických opatření uvedených v bodě č. 7, nebudou překročeny hygienické limity hluku v chráněném vnitřním a venkovním prostoru stavby*“ (viz str. 2 výše uvedeného stanoviska). Soud doplňuje, že hygienické limity hluku jsou stanoveny nařízením vlády o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací č. 272/2011 Sb.; hygienické limity hluku ve vnitřních chráněných prostorech stavby jsou stanoveny v ust. § 11, limity ve venkovním prostoru pak v ust. § 12 uvedeného nařízení vlády. Z obsahu Akustického nařízení je patrné, že limity stanovené uvedeným nařízením vlády byly zohledněny. Tvrdí-li žalobce, že povolené limity hluku nebudou dodrženy, namítá tím ve skutečnosti, že stavebník nebude povinnosti uložené mu v povolení odstranění stavby a předpokládané v projektové dokumentaci a ve stanoviscích příslušných správních orgánů respektovat. Taková námitka však v soudním řízení nemůže mít relevanci, neboť soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, nikoli to, zda povinná osoba splní, co jí rozhodnutí ukládá.

- 57 Soud se následně zabýval procesní námitkou žalobce, podle níž žalobce neudělil souhlas se vstupem na svůj pozemek, ačkoli je vzhledem k okolnostem případu nepochybné, že odstranění stavby nelze bez vstupu na jeho pozemek provést.
- 58 Podle ust. § 141 odst. 1 stavebního zákona pro vytvoření podmínek k provedení stavby nebo její změny, nutných zabezpečovacích prací, nezbytných úprav, udržovacích prací a k odstranění stavby nebo zařízení může stavební úřad uložit těm, kteří mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům či stavbám na nich, aby umožnili provedení prací ze svých pozemků nebo staveb, pokud mezi zúčastněnými osobami nedošlo k dohodě. Účastníkem řízení je ten, v jehož prospěch má být povinnost uložena, a ten, z jehož pozemku nebo stavby mají být práce prováděny.
- 59 Z hlediska procesního může být řízení o uložení opatření na sousedním pozemku vedeno samostatně, nebo může být spojeno s řízením „hlavním“, tj. v tomto případě s řízením o povolení odstranění stavby (ust. § 128 stavebního zákona).
- 60 Stavební úřad je oprávněn rozhodnout o uložení opatření na sousedním pozemku nebo stavbě jen v případě, že v řízení vyjde najevo potřeba vstupu na sousední nemovitosti, nicméně tato potřeba nebyla v posuzovaném případě žádným z účastníků řízení v průběhu správního řízení tvrzena ani doložena, nevyplyvá ani ze stavebně technické dokumentace k odstranění stavby, když podle souhrnné technické zprávy mají být veškeré bourací práce v bezprostřední blízkosti žalobcovy nemovitosti prováděny ručně. Nelze tedy žalovanému vytýkat, že otázku uložení opatření o umožnění vstupu na žalobcův pozemek nijak neupravoval. Žalobní námitku proto soud nepokládá za důvodnou, a doplňuje, že vyvstane-li potřeba vstupu na sousední pozemek po vydání napadeného rozhodnutí, a nedojde-li mezi stavebníkem a žalobcem k soukromoprávní dohodě, nic nebrání stavebnímu úřadu upravit možnost vstupu opatřením ust. podle § 141 stavebního zákona dodatečně.
- 61 Další žalobní námitka směřovala na neznalost skutečného stavu věci žalovaným a nedostatečný počet kontrolních prohlídek na místě.
- 62 K obecné námitce neznalosti skutečného stavu věci městský soud po prostudování spisového materiálu předloženého žalovaným uvádí, že žalovaný v průběhu správního řízení shromáždil a posoudil projektovou (počítaje v to též výkresovou) dokumentaci pro odstranění stavby, podkladová rozhodnutí (zejména územní rozhodnutí ze dne 4.9.2013), stanoviska dotčených orgánů a správců sítí, umožnil předložit podklady též účastníkům řízení včetně žalobce. Městskému soudu není zřejmé, jakou neznalost skutečného stavu věci má žalobce na mysli a jak by tato neznalost měla ovlivnit výsledek správního řízení. Městský soud proto pokládá námitku za neopodstatněnou.
- 63 K námitce nedostatečného počtu kontrolních prohlídek soud odkazuje na ust. § 133 odst. 1, část věty před středníkem stavebního zákona, které stanoví, v jakých konkrétních případech stavební úřad musí obligatorně provést kontrolní prohlídku stavby. Část věty za středníkem pak vymezuje situace, v nichž lze provést kontrolní prohlídku stavby

fakultativně. Konkrétně jsou zde uvedeny nařízené udržovací práce, odstraňovaná stavba a jiné případy, kdy je kontrolní prohlídka pro plnění úkolů stavebního řádu potřebná.

- 64 Jak vyplývá z citovaného ustanovení, je zcela na správním uvážení žalovaného, zda v řízení o povolení odstranění stavby kontrolní prohlídku provede či nikoliv. Dokonce též v případech, kdy stavební úřad obdrží podnět třetí osoby k provedení kontrolní prohlídky stavby, není automaticky povinen takovému podnětu vyhovět. Stavební úřad by měl kontrolní prohlídku stavby (s výjimkou situací, kdy je k tomu povinen) provést jen v případě, že učiní správní úvahu, že v daném případě je dán konkrétní veřejný zájem na jejím provedení, jinak nemusí. Kontrolní prohlídku pak může provést v souvislosti s aktuálními okolnostmi zjištěnými stavebním úřadem i bez ohledu na to, zda v rozhodnutí o povolení stavby tuto možnost zakotvil. Lze tedy shrnout, že žalovaný nepochybil, podmínil-li povolení o odstranění stavby (podmínka č. 11) počtem dvou kontrolních prohlídek, a žalobní námitka o nedostatečnosti tohoto počtu není důvodná.
- 65 Městský soud v Praze se následně zabýval žalobní námitkou o nemožnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. K této námitce městský soud z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným zjistil, že žalobce dne 26. 9. 2014 převzal oznámení o pokračování řízení ve věci žádosti o vydání povolení odstranění stavby s poučením o možnosti uplatnit námitky do 10 dnů od doručení tohoto oznámení a o možnosti nahlížet do doplněných podkladů rozhodnutí. Žalobce reagoval žádostí ze dne 6. 10. 2014 o předání všech podkladů a poskytnutí řádné lhůty k seznámení se s nimi. Stavební úřad žádosti vyhověl částečně, když poskytl další lhůtu v délce 10 dní od doručení oznámení (tj. od 24. 10. 2014) a poučil jej o možnosti nahlížet do správního spisu s tím, že není oprávněn předávat podklady ani jiné písemnosti ze spisu v tištěné ani elektronické formě třetím osobám. Rovněž v průběhu odvolacího řízení bylo žalobci dne 18.9.2015 doručeno oznámení o možnosti vyjádřit se k doplnění spisového materiálu, podat námitky a nahlížet do doplněných podkladů rozhodnutí. Žalobce do konce poskytnuté desetidenní lhůty svého práva nevyužil. Žalobní námitku tedy městský soud považuje za zcela neopodstatněnou.
- 66 Pokud žalobce spatřuje porušení uvedeného ust. § 36 odst. 3 správního řádu v okolnosti, že mu správními orgány nebyly pořízeny a zaslány kopie spisového materiálu, pak ani tato námitka nemůže obstát. Podle ust. § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci, přičemž podle čtvrtého odstavce citovaného ustanovení je s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Městský soud v Praze zdůrazňuje, že právo na pořízení kopií spisu nebo jeho části je právem, které lze uplatnit při nahlížení do spisu. Žalobce se v posuzovaném případě i přes poučení o této možnosti nedostavil k správním orgánům a nevyužil svého práva nahlédnout do správního spisu. O poskytnutí kopií spisu požádal písemnou formou. Žalovaný proto nebyl povinen pořídit kopie spisu (jeho části) a žalobci je doručit, neboť takovou povinnost mu správní řád neukládá.

- 67 V další žalobní námitce žalobce poukázal na neřešení ovlivnění okolí odstraňováním stavby, zejména plynulosti a bezpečnosti dopravy, možnosti záborů přilehlých komunikací, znečišťování komunikací.
- 68 K této námitce městský soud považuje za vhodné zdůraznit, že žalobce je aktivně legitimován k podání správní žaloby podle ust. § 65 s. ř. s. a nikoliv správní žaloby ve veřejném zájmu podle ust. § 66 s. ř. s., proto musí v žalobě mimo jiné tvrdit, zda a jakým konkrétním způsobem byl dotčen na svých veřejných subjektivních právech, a pouze v tomto rozsahu je oprávněn domáhat se zrušení napadeného rozhodnutí. Ne každá činnost či pochybení ze strany vykonavatelů veřejné správy jsou podrobeny soudní kontrole z podnětu fyzických či právnických osob. Účastenství žalobce ve správním řízení se v souladu s ust. § 27 odst. 2 správního řádu odvíjelo výhradně od jeho vlastnického práva k nemovitosti sousedící s odstraňovanou stavbou, a tím je také vymezena právní sféra žalobce, při jejímž dotčení ze strany správních orgánů se lze domáhat ochrany cestou správní žaloby podle ust. § 65 s. ř. s.
- 69 Právě u námitky týkající se vlivu povolení odstranění stavby na okolní komunikace z žaloby není zřejmé, jak by se potencionální vliv odstranění stavby na přilehlé komunikace dotkl veřejných subjektivních práv žalobce. Nic takového žalobce v žalobě netvrdil a ani z obsahu správního spisu žádný takový vliv na právní sféru žalobce nelze dovodit, což již samo o sobě činí tuto námitku nedůvodnou. Pouze nad rámec uvedeného soud dodává, že i kdyby byl žalobce subjektivně legitimován k tomuto žalobnímu bodu, nemůže být jeho námitka shledána důvodnou. Problematika plynulosti a bezpečnosti dopravy v okolí stavby byla ve správním řízení řešena závazným Stanoviskem odboru dopravy a životního prostředí Úřadu městské části (dále též „ODŽP ÚMČ“) ze dne 19. 8. 2014, v němž je konstatováno, že s předloženou projektovou dokumentací souhlasí za předpokladu splnění podmínek zde uvedených (viz bod 1 stanoviska, str. 1 až 2, písm. a) až j), které podrobně problematiku plynulosti a bezpečnosti dopravy v okolí řeší). K otázce záboru soud konstatuje, že v doložené dokumentaci je popsán postup bouracích prací, ze kterého nevyplývá, že by při odstraňování stavby bylo třeba zabrat určitou část veřejného prostranství, naopak je počítáno s využitím plochy pozemku stavebníka (viz podmínka č. 12 prvostupňového rozhodnutí). Zákaz znečištění veřejných komunikací sice napadené rozhodnutí vzhledem k zrušení podmínky č. 7 výslovně nezakotvuje, tento zákaz však vyplývá z veřejnoprávních norem, například ze zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 70 Žalobce dále namítá, že napadeným rozhodnutím došlo dokonce ke zhoršení jeho právního postavení oproti situaci, jak ji zaznamenává rozhodnutí prvostupňové. Žalobce zřejmě touto námitkou brojí proti skutečnosti, že žalovaný k odvolání žalobce změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že z něj odstranil některé podmínky odstranění stavby z důvodu jejich nadbytečnosti. Podle názoru městského soudu však žalovaný nepochybil, pokud sporné podmínky do napadeného rozhodnutí nepřejal, neboť totožné podmínky jsou obsaženy v projektové dokumentaci k odstranění stavby a je zcela dostačující, zaváže-li žalovaný stavebníka postupovat v souladu s touto dokumentací; případně jsou tyto podmínky obsaženy v obecných právních normách, jako je tomu například u výše zmíněného zákazu znečišťovat veřejné komunikace. Právní postavení dotčených osob, tedy

ani žalobce, se absencí výslovné úpravy v napadeném rozhodnutí nemůže změnit. Soud doplňuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně objasnil, z jakého důvodu tu kterou podmínku považoval za nadbytečnou a rozhodl se nepřevzít ji do svého rozhodnutí, postupoval tedy i při odůvodnění napadeného rozhodnutí v souladu s požadavky, které na něj z tohoto hlediska správní řád klade.

- 71 V dané věci tak městský soud uzavírá, že ze všech uvedených důvodů podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.).
- 72 Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něž má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.
- 73 O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl výrokem III. podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., dle něž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [redacted]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu